

POEME

*

umbra mea pe picioarele tale
vine vine singurătatea
și corpul meu sărută coaja lucrurilor
se lipește de membrane și epiderme
memoria toarce
sclipind
cerul e bolnav
zeii zac scufundați în pământ și în ape
leșuri ascunse
țîn în palme
măruntaie de lumină
totuși singurătatea vine singurătatea
sînt foarte în tine

*

sper că nu mă trădezi
totul e păgîn
soarele nu sărută pielea, ci o scuipă
desculți, goale, o ceremonie
în glod
albul acela care trece prin
gaura cheii
care nu e simbolul unui sex de femeie
secreția,
o mușcătură
funia somnului
cineva este aici
sper că dormi și nu mă trădezi

*

o luăm de la capăt
fata care fluiera ca să alunge graurii
bărbatul care își lipea gura de ceafa ei
ușa care se deschidea scîrțîind
lumina care păta podeaua
oglindea care nu reușea să arate ipocrizia
pantofii care
se despărțiseră
dulapul care era
prost
unghiile ojate cu roșu aprins

*

aceea e panica
aia e foamea
ailaltă e farfuria cu resturi

vocea tremurată
a destinului
șoptește în guri nu în urechi
așa că nimeni nu înțelege
ci doar sărută
și crede

*

sexul este peste tot
iar cățelușul latră „iubește-mă!”
eu sînt omul care ajunge
la timp
te faci țândări
și nu într-un mod eroic
mă legi de tine
nu vrei dar nu poți să n-o faci
o face pielea ta în locul tău
chipul tău în locul tău
relieful ușor al burticii tale în locul tău
inuman de sclipitor
concepi și o retragere dintre obiecte
unele șlefuite
cîteva capabile să intre
în

*

cîine în ploaie bătut corcitură
mă simt de parcă aș fi fost
aruncat pe jos
te-aș chema de parcă ai fi
buldozerul instantaneu
al iubirii
murmur se numește zborul agitat
al păsărilor negre care
anunță ploaia
ești atît de falsă
trenul Annei Karenina
s-a defectat
în locul lui gonește
promisiunea

*

o lume sinistră
cu copii răpiți și bocete
o lume închisă
în sertare
de pe buze picură salivă

cuvintele mișună
 prin țevi suple de cupru
 și orice călătorie te jefuiește
 de tine
 cîntec negru
 și gîndaci cît
 Gregor Samsa

*

cîinii latră la sînge
 cineva e foarte foarte foarte
 gras
 am fost la tiroidă
 se zvonește că poveștile
 vor dispărea curînd
 să fi calm ca o roză
 mai simți frumusețea
 părul se electrizează și nu are
 strălucire
 insule în soare și omul
 care vorbește prea aproape
 de fața mea
 ce dracu ce dracu ce dracu ce dracu ce dracu
 ce dracu
 are destul spațiu
 și totuși

*

vrei să sîngerezi
 pentru mine?
 atîta toamnă
 și un cîine
 dar pot fi mult mai
 neoficial
 acum eu vin înapoi
 îmi pare rău
 că mă poți manipula
 totuși, nu vrei
 să sîngerezi
 pe covorul cel nou?
 cum ziceam: niște toamnă
 urme de povară
 și un cîine
 care latră la capătul
 pămîntului

*

îmi fac amintiri
 și apoi pun la spălat
 rufele murdare

crezusem că-i muzică
 și nu era decît o reclamă
 la bățiile inimii
 pe undeva revine ceea ce părea
 că s-a dus forever
 uite cum se strecoară
 și chiar strivește
 ultima spaimă
 tu gîndac
 perpetuu
 ea carne
 de vită

*

tandru
 nici măcar o clipă
 căutînd un sfîrșit
 mai bun
 dacă îți pierzi pantoful
 nu înseamnă că ești
 cenușăreasa
 orteza ca obiect
 erotic, exoschelet
 fără nostalgia originilor
 iată mîndria
 își zăngăne lanțurile
 și îți dai seama că repetiția
 e imposibilă
 în timp ce dimineața începe
 cu soare
 pe brațul fotoliului

*

lucruri negre
 icnește ca și cînd
 ar naște
 burta lipită de beton
 ca să simtă
 frigul
 și știi după cum îi vorbește
 că n-o va mai vedea
 niciodată
 el nu știe,
 dar transmite asta
 totul cade
 în mulțimea care se mișcă
 iată cineva care se mișcă mai repede
 unii criminali mor
 fără ajutor uman